

Luterilainen

N:o 6 2023 ❄️ 1926 — 2023 ❄️ 98. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

MARTTI LUTHER

Leipä

"Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee." (Matt. 4:4)

Jumala ei elätä maailmaa ainoastaan sanallaan, vaan myös leivällä. Näin sen tähden, että hän sen ohessa salaisi tekonsa harjoitukseen uskoa. Kun on leipää, hän elättää sillä ja sen ohessa, niin ettei huomatakaan, vaan luullaan leivän elättävän; mutta ellei leipää ole, hän elättää ainoastaan sanalla, leivättä, samalla tavalla kuin hän muutoin elättää leivällä. Leipä siis on hänen työtoverinsa Paavalin sanojen mukaan: ”Me olemme Jumalan työtoverit”, toisin sanoen: ulkonaisen saarnavirkamme kautta ja ohessa hän antaa sisällisesti armon, minkä hän kyllä voisi antaa ja antaakin ilman meidän virkaamme. Mutta kun

on olemassa virka, ei sitä saa halveksia Jumalaa kiusaten. Samoin hän elättää meitä ulkonaisestikin, leivällä, mutta hän yksin antaa siunauksen ja ravitsemisvoiman. jota leipä ei saata antaa. Lyhyesti: jos meillä on leipää, alkäämme silti pitää itseämme turvatumpina; mutta ellei meillä sitä ole, alkäämme silti olko toivottomia. Käyttäkäämme sitä, kun sitä on, mutta sitä vailla ollessamme tyytykäämme olemaan ilman, varmoina siitä, että joka tapauksessa elämme ja pysymme hengissä, olkoon meillä leipää tai ei. Tällaisella uskolla voitetaan vatsan ja elatuksen murheet.

Martti Luther - Manna Jumalan lapsille

N:o 6 2023

Olkaa uskolliset

Jumala sanoi Aabrahamille: *"Mutta pidä sinä minun liittoni, sinä ja jälkeläisesi, sukupolvesta sukupolveen."* (1 Moos. 17:9)

Jumala käsksee pyhässä sanassaan Raamatussa pitämään Hänen tekemänsä liiton. Näissä Kaikkivaltiaan sanoissa Aabrahamille on kyseessä uskon liitto Hänen Pojassaan, Vapahtajassamme Jeesuksessa Kristuksessa. Jeesus vahvisti tämän asettaessaan ehtoollisen. Silloin Hän sanoi: *"Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan."* Uusi liitto on muistutus kaikille uskoville siitä, että tämä on alkuperäinen uskon liitto, jonka Jumala teki jo Aabrahamin kanssa.

Siksi Jeesukseen uskovien tulee kaikkina aikoina pitäytyä tähän Jumalan tekemään hyvän omantunnon liittoon. Emme saa palata vanhaan, jossa yrittäisimme kelvata omilla teoillamme Jumalalle, mutta emme saa myöskään hylätä uutta tuomalla siihen Jumalan sanan kieltäviä ja muuttavia ihmistöpoja uusien vaatimusten paineessa. Rohkeutta ei ole ottaa viihdemaailman tapoja seurakuntien elämään, vaan pysyä määrätietoisesti siinä, mitä olemme Herraltamme saaneet.

Nykyisen levottoman ajan keskellä on turvallista uskoa Häneen, joka on elänyt edestämme synnittömän ja kaikessa Jumalan laille kuuliaisen elämän, ja joka on kärsinyt ja kuollut puolestamme ristillä. Uskomme Häneen, jonka Taivaallinen Isä on herättänyt kuolleista ja nostanut takaisin luokseen taivaan kunniaan. Tämän Sovittajamme kanssa on levollista kokoontua sunnuntaisin tuttuun jumalanpalvelukseen, joka on monin osin tuttu jo alkuseurakunnan ajalta. Tämän Lunastajamme vieressä on armollista tunnustaa syntinsä. Ja Hänen seurassaan saa jatkaa iloisin mielin elämää ja kulkua kohti taivaan kotia. Turvaudu siis rakas lukija kaikki rikkomuksesi ja laiminlyöntisi jo sovittaneeseen Jumalan Poikaan!

"Niin pitääkään jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina. Mutta huoneenhaltijoilta edellytetään ennen muuta, että heidät havaitaan uskollisiksi." (1 Kor. 4:1-2)

Marko Kailasmaa

Pyhä Henki yhdistää uskovat

Kun helluntaipäivä oli tullut, he olivat kaikki yksimielisesti yhdessä. Silloin tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niin kuin olisi käynyt kova tuulenpuuska, ja se täytti koko talon, jossa he istuivat. He näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itse kunkin päälle. He tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki antoi heille puhuttavaksi. Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääviä miehiä, kaikista kansoista, mitä taivaan alla on. Kun tämä ääni kuului, kokoontui paljon kansaa. He olivat ihmeissään, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltään. He hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia? Kuinka me kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet? Me parttilaiset, meedialaiset, eelamilaiset ja me, jotka asunme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa, Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja me, jotka olemme Libyasta Kyrenen seudulta, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännyneiset, kreetalaiset ja arabialaiset, kuulemme heidän puhuvan meidän kielillämme Jumalan suuria tekoja." He olivat kaikki aivan ihmeissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja sanoivat toinen toiselleen: "Mitä tämä oikein on?" Mutta toiset sanoivat pilkaten: "He ovat täynnä makeaa viiniä." Apt. 2:1–13

Armo, laupeus ja rauha Jumalalta Isältämme ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme!

Tässä evankeliumitekstissämme on ilmoitettu tärkeä Pyhän Hengen vuodattamista koskeva kertaluonteinen tapahtumahetki, joka on ollut usein altis Jumalan sanan vastaiselle opetukselle. Tekstissä toistuu monta kertaa he-sana. Sen ymmärtämiseksi on tärkeä kuulla tarkasti mitä eri ihmisryhmiä tässä kulloinkin tarkoitetaan ja mitä jokaiselle ryhmälle tapahtuu. Tässä luetellaan useita kansallisuuksia, mutta tarkasti luettuna tekstissämme on kuvaus neljästä ihmisryhmästä.

Ensinnäkin ensimmäisessä jakeessa kerrotaan: ”Kun helluntaipäivä oli tullut, he olivat kaikki yksimielisesti yhdessä”. Tässä he-sanalla tarkoitetaan Jeesuksen opetuslapsia eli apostoleja. Edeltävät jakeet eli Apostolien tekojen ensimmäisen luvun päätös kuvaa Mattiaan valintaa Juudaksen tilalle kahdenneksitoista opetuslapsiksi. Ensimmäisen luvun lopun kuvauksessa toistuu he-sana: ”He panivat ehdolle kaksi... He rukoilivat... He heittivät heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle...” – Samoin on ensimmäisen luvun alussa, jossa Jeesus puhuttelee juuri opetuslapsiaan ja heidät vieläpä luetellaan jakeessa 13.

Näin on täysin selvää, että toisen luvun alkaessa kuvataan juuri apostoleja, ei ketään muita alkuseurakunnan jäseniä. Tämä on tärkeä tosiasia ja lähtökohta, jotta uskossa ymmärrämme mitä tuossa tapahtui ja kenelle. Sillä tekstimme kuvaa

miten vain apostolien päälle asettuivat ikään kuin tuliset kielet. Tämä on tärkeä opetus apostolisen saarnaviran valtuutuksen vuoksi. Pyhän Hengen vuodattaminen eli päälle tuleminen ei tarkoita Pyhän Hengen asettumista sydämeen uskon myötä, vaan apostolien ja heidän seuraajiensa saamaa saarnavirkkaa ja voimatekoja. Toki myös usko saadaan Pyhän Hengen kautta, mutta se on asia erikseen ja se kerrotaan tässä tekstissämme hieman myöhemmin. Apostolitkin olivat saaneet uskon Pyhän Hengen kautta, silloin kun Pyhä Henki tuli heidän sydämiinsä Jeesuksen sanojen myötä. Silloin kun Jeesus oli kutsunut heidät ja saarnannut kansalle maan päällä vaeltaessaan. Nyt helluntaina oli tullut aika sille mitä Kristus oli luvannut juuri taivaaseenastumisensa edellä. Apostolien tekojen ensimmäisen luvun jakeessa kahdeksan Vapahtajamme lupaa: ”saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee päälenne”, ja tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa, Samariassa ja aina maan ääriin saakka.”

Toisena ihmisryhmänä ovat apostolien kanssa yksimielisesti rukouksessa ja anomisessa eläneet muut uskovat. He pysyivät Jumalan sanan kuulossa ja Herran aterian viettämisessä, kuten me täällä tänään. Seurakunnan jäsenet olivat saaneet Pyhäältä Hengeltä uskon kohdattuaan Jeesuksen ja heillä oli ensiarvoisen tärkeä paikkansa Jeesuksen lampaina. Heitä apostolit palvelivat, eivätkä suinkaan herroina hallinneet. Näille alkuseurakunnan jäsenille ei olisi tullut

mielenkään väittää olevansa apostoleja tai yrittää omia heidän pyhää saarnavirkkaansa itselleen. Moni valitettavasti saarnavirkaan Jumalan sanan mukaan kelpaamaton toimii kuitenkin meidän aikanamme näin Herramme suureksi pettymykseksi.

Opetuslasten kanssa alkuseurakuntaan kuuluneet naiset ja muut miehet kuuluivat sen mitä nyt tapahtui, mutta Pyhän Hengen valtuutus ei koskenut muita kuin opetuslapsia. Tämän vahvistavat seitsemännän jakeen sanat: ”Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia.” Osa muista Jeesukseen uskovista oli myös muualta kuin Galileasta. Siksi tässä on kyse vain apostoleista ja siitä, että he tulivat saarnaviran erityisillä voimatoilla täytetyiksi.

Kolmanneksi meille kuvataan laaja ihmisryhmä, johon kuului juutalaisia monista eri kansoista. Ilmaisulla ”Jumalaa pelkäävät” kuvattiin juutalaiseen uskoon kääntyneitä, mutta taustaltaan ja lähtökohdiltaan pakanakansoihin kuuluneita. Juutalaisuus oli levinnyt vuosisatojen ajan israelilaisten pakosiirtolaisuuden, kaupankäynnin ja matkustamisen vuoksi monien kansojen pariin. Rungas eri kansallisuuksien kuvaus ei ole kuitenkaan merkityksetön, vaan Pyhä Henki ilmoittaa tässä, miten Hän haluaa kerrottavan Jumalan suurista teoista kaikkien kansojen parissa. Sillä nyt tässä on Jumalan sana uskon saamisesta koko ihmiskunnalle Pyhän Hengen kautta. Vaikka he eivät kaikki edelleenkaan ymmärtäneet toistensa kieliä, oli riemu kuitenkin kansoja yhdistävä. Ja se oli sitä kaikkien kansojen kesken, koska

ilo pelastuksesta näkyi ja kuului kielestä huolimatta. Mutta se ilo oli ja on yhä erityinen myös jokaisen kieliryhmän sisällä. Ymmärrämme sen sanoista ”kuulemme heidän puhuvan meidän kielillämme Jumalan suuria tekoja”. Samoja kieliä puhuvat riemuitsivat näin yhdessä.

Koko ihmiskunnalla oli alussa yksi kieli ja yksi puhetapa. Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvussa 11 on kerrottu siitä, miten ihmiset yrittivät rakentaa Baabelin tornin taivaaseen asti ylpeytensä ja itseriittoisuutensa merkiksi. Ihmiskunta osoitti tällä yrityksellään syntisen halunsa pärjätä ilman Jumalaa ja osoittaa mahtinsa Hänelle. Kaikkivaltias kuitenkin sekoitti ihmisten kielen antaen meille monet kielet. Näin Baabelin tornin rakentajat eivät enää ymmärtäneet toisiaan ja rakennustyö jäi kesken. Jumala teki tämän suojellakseen ihmiskuntaa. Samoin Hän oli tehnyt myös paratiisista kartoittamisessa, kun ihmiset olivat rikkoneet Jumalan käskyn ja syöneet paratiisin keskellä olevasta puusta. Jumala karkotti ihmiset paratiisista, jotta he eivät olisi syöneet myös elämän puusta ja eläneet niin iankaikkisesti lankeemuksen tilassa.

Mutta nyt Jumala yhdisti jälleen. Kun Hän oli Baabelin tornia rakennettaessa erottanut kielet, niin tässä epistolassamme on vakuutus siitä, miten Hän yhdistää kansakunnat yhteisen uutisen alle. Kansojen kielet eivät olleet edelleenkään yhtä, eivätkä ne tule olemaankaan maailmanloppuun saakka, mutta ilosanoma on nyt yksi ja yhteinen ja se yhdistää sen uutisen vastaanottaneet yli kieli- ja kansallisuusryhmien.

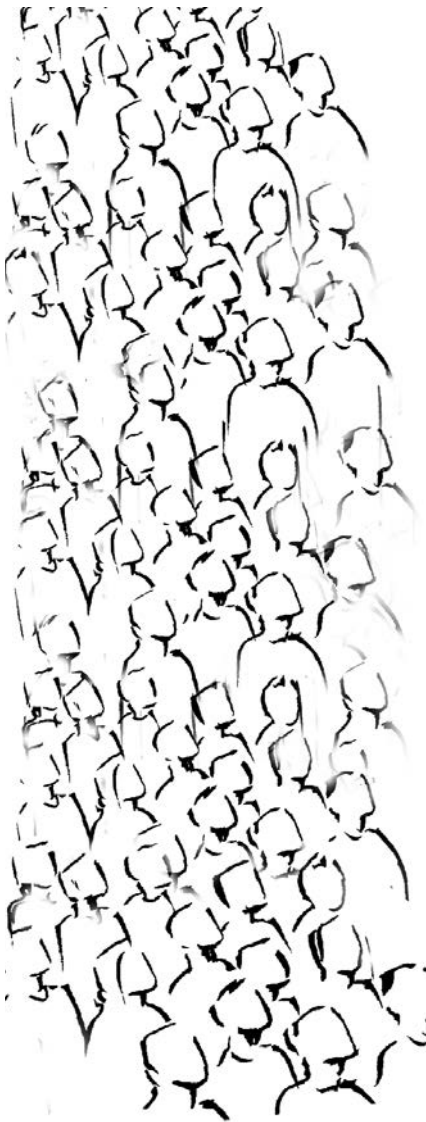
Viimeisenä on vielä neljäs ihmisryhmä – Nuo ”toiset”, jotka sanoivat pilkaten: ”He ovat täynnä makeaa viiniä.” Tästä epäuskoisesta ihmiskunnasta Pyhä Henki kaikki pelastuvat kutsuu ja siksi heidän pariinsa Hän nyt lähetti apostolit. Kaikki pilkkakin on syntiinlankeemuksemme seurausta. Houkutellessaan ihmiset syntiin paholainen pilkkasi Jumalaa ja Hänen tahtoaan, ja sai ihmiset lankeamaan samaan. Ja siksi Jeesus valmisti omansa kantamaan tätä epäuskoisen maailman pilkkaa. Kallis ystävä, et enää uskosi myötä kuulu tähän ryhmään. Sillä meidän on kavahdettava Jumalan ja Hänen sanansa pilkkaa.

Niin tapahtuu myös silloin, jos kielillä puhumisesta opetetaan väärin. Kouluja käymättömien ja kielitaidossa oppimattomien miesten saama vieraiden kielten osaaminen oli Jumala antama ainutkertainen armolahja ja ihme alkuseurakunnalle. Apostolit puhuivat tietoisesti ja hereillä ollen, eikä hurmos- eikä unitilassa. He ymmärsivät mitä tapahtui ja toimivat Pyhän Hengen opettamina ja opastamina. Tämä vierailta mutta tunnetuilla kielillä puhuminen tapahtui Pyhän Hengen vaikutuksesta apostolien työn käynnistämiseksi ja vain alkuseurakunnan aikana. Siksi siitä ei saa tehdä ehtoa eikä merkkiä myöhempien aikojen tai nykyhetken pyhässä saarnavirassa toimimiselle.

Evankeliumi on kaiken ydin

Tulemme saarnan ytimeen ja tärkeimpään sanomaan. Emme ole tarkastelleet ihmisryhmiä millään tavalla korottaaksemme ihmistä,

vaan oppiaksemme pyhän ja hyvän Jumalan tahtoa ja johdatusta ihmisten pelastamiseksi. Sillä se on toti-

sesti Hänen tärkein halunsa. Kolmiykseys on ainoa ylistettävä ja ainut kiitoksen saaja. Siksi uskossamme Häneen hiljennymme huomaamaan, että moni näistä tekstissämme mainituista Jumalaa pelkäävistä oli tullut Jerusalemiin viettämään juutalaisten lainantamisen juhlaa. Jumala oli johdattanut heidät Jerusalemiin ja kutsunut heidät luokseen. Arkoja omatuntoja vaivasi kuitenkin ymmärrys siitä, että he juhlivat jotakin, joka on itsessään pyhä ja täydellinen, koska se on kaikkivaltiaan Jumalan tahto. – Mutta samalla heitä painoi omantunnon pisto siitä, ettei heidän oma elämänsä, tekonsa ja vaelluksensa täyttäneet Jumalan pyhää lakia.

Onko Sinulla, kallis lukija, samoin? Kannatko huonoa omaatuntoa rikkomustesi vuoksi? Painavatko sinua tekosi ja valintasi? Kuulet-han nämä pyhiinvaeltajien sanomat sanat, jotka kuuluvat juuri sinulle, siihen omalle paikalle, istuin- tai makuusijallesi, täällä Siitamassa tai siellä etäyhteyksien päässä: ”kuulemme heidän puhuvan meidän kielillämme Jumalan suuria tekoja”. Jumalan suuret teot tarkoittavat Hänen Poikansa antamista Uhriksi koko ihmiskunnan syntien edestä. Isä Jumala lähetti Poikansa, Jumala syntyi ihmiseksi. Hän eli täydellisen synnittömän elämän, täytti kaikessa Jumalan lain ja Lähettäjänsä tahdon. Aivan kaikki ihmiskunnan koskaan tapahtuneet, nykyiset ja myös tulevat synnit Hän sovitti. Tuo Jumalihminen, Jeesus Kristus, kärsi ja kuoli edestämme. Mutta Hän on nyt Ylösnoussut ja Isä on ottanut Hänet takaisin luokseen

taivaan autuuteen. – Siellä Hän kai-
ken aikaa rukoilee edestämme ja on
lähettänyt luoksemme Puolustajan,
Pyhän Hengen. Tätä evankeliumin
iloutusta kansat nyt kuulivat apos-
tolien julistavan. Pyhän Hengen
vuodattaminen ja apostolien saama
valtuutus tapahtui näin pelastuksen
ja anteeksiantamuksen sanan julis-
tamiseksi ja omistamiseksi kautta
maailman.

Suurta ei ollut, eikä edelleen-
kään ole, saarnaajien muoto eikä
esiintyminen, vaan suurta on sisältö:
sydämeen ja omaantuntoon osuva
lainsaarna siitä, että olemme jokai-
nen rikkoneet ja poispoikenneet
Jumalan tahdosta. Ja samoin sieluun
asti kaikuva varmaakin varmempi
julistus Jumalan täydestä anteeksi-
antamuksesta ja armosta Pojassaan.
Näin nuo ”Jumalaa pelkäävät” sai-
vat ymmärtää, että kaikki se mikä
heidän omaantuntoaan painoi, olikin
jo sovitettu ja anteeksiannettu. Hei-
dät, kuten kaikki ihmiset, olikin jo
tuolloin lunastettu kuolemasta ja
kadotuksesta. Tämä ainutlaatuinen
ja kertakaikkinen evankeliumi heil-
lä oli vietävänäan kotiin. Ja siitä
riittää ilosanomaa aina viimeiseen
päivään asti.

Rakas ystävä, Jumala puhuu sa-
nassaan suuria tekojaan juuri Sinun
pelastamiseksi. Kaikki sinun syntisi,
rikkomuksesi ja laiminlyöntisi ovat
kaikki Kristuksen tähden anteeksi-
annetut. Taivaallinen Isä lukee sinu-
lle Poikansa tähden hyväksi kai-
ken autuuden, koko pelastuksen ja
täyden laintäyttämisen. Kuulethan
siksi rohkaistunein sydämin, miten
Kristuksen käskyissä on Jumalan
rakkaus. Hän näkee meidät synnin

myrskyulapalle joutuneet lapsensa ja
tekee kaikkensa vetääkseen meidät
seurakuntansa pelastuksen venee-
seen. Yhtäkään Hän ei halua jättää
syvyykseen. Kuule kallis ystävä myös
siksi se sana, jossa Hän nuhtelee ja
kurittaa. Sen Hän sanoo vain, jotta
saa pitää sinut luonaan, jotta Hän saa
sanoa sinua omakseen. Sillä olet toti-
sesti Hänen omansa, koska Hän on jo
sinun omasi, sinun Vapahtajasi, sinun
Puolustajasi ja Pelastajasi.

Siksi tänään me ylistämme häm-
mästynein ja kiittöllisin mielin Py-
hän Hengen kautta Jumalan Ai-
nosyntyistä Poikaa, Jeesusta Kris-
tusta. Ja sinne mihin me menemme,
sinne me myös viemme ilosanoman
mukanamme. Tässä on Jeesuksen
oman lampaan korvan ja suun tunto-
merkki. Lampaan vähäisen ääntelyn
ei pidä olla suuria puheita. Sillä suu-
rinta on se, kun lammass tunnustaa
uskossa hyväälle taivaalliselle pai-
menelleen apostoli Tuomaksen tun-
nustuksen sanoin: ”*Minun Herrani
ja minun Jumalani.*” (Joh. 20:28)

Ja tämän Herramme lammass tun-
nustaa, koska sen korva tunnistaa
hyvän paimenensa äänen. Häntä se
seuraa ja tottelee. Sillä Kristus sa-
noo: ”*Minun lampaani kuulevat mi-
nun ääneni, ja minä tunnen heidät,
ja he seuraavat minua. Minä annan
heille iankaikkisen elämän, eivätkä
he ikinä huku, eikä kukaan ryöstä
heitä minun kädestäni. Minun Isäni,
joka on antanut heidät minulle, on
suurempi kaikkia, eikä kukaan voi
ryöstää heitä minun Isäni kädestä.*”
(Joh. 10:27–29)

*Marko Kailasmaan saarna Helluntaina
28.5.2023 Siitamassa Orivedellä.*

"Minä olen hyvä paimen."
(Joh. 10:11)

Jeesus nimitti itseään hyväksi paimeneksi. Kuva hyvästä paimenesta on tuttu ja lohduttava, mutta mitä Jeesus tahtoo sillä opettaa?

Paimen pitää huolta lampaista. Jeesus tahtoo pitää huolta kaikista ihmisistä ja koota heidät omaan laumaansa. Ihmisellä on aina joku paimen. Jos hänellä ei ole hyvää paimenta, hänellä on joku muu, huonompi paimen – ehkä hän itse. Ilman Jeesusta lampaat ovat hajallaan ja huonojen paimenten armoilla: ihmistä hallitsee synty ja hän elää erossa Jumalasta, tietämättömänä hänen huolenpidostaan.

Jeesus sanoi olevansa paitsi paimen, myös ovi lammastarhaan. Vain hänen kauttaan kuljetaan sisälle ikuisen elämään. ”Hyvä paimen antaa henkensä lampaiden edestä”, Jeesus sanoi. Jeesus kuoli ristillä kootakseen hajallaan olevat Jumalan lapset. (Joh. 11:52) Ristin kautta on pääsy Jumalan armoon ja huolenpitoon, sillä ristillä Jeesus on ottanut synnit pois. Jokainen, joka uskoo Jeesukseen, on hänen laumassaan ja hänen paimenhoidossaan.

Luterilainen.com/viikon teksti 3.5.2017

Varmuus armontilasta

Emme siis saa epäillä sitä, että Pyhä Henki asuu meissä, vaan meidän pitää varmasti uskoa ja tunnustaa olevamme »*Pyhän Hengen temppele*», niin kuin Paavali sanoo (1 Kor. 6:19). Sillä jos ken tuntee rakkautta sanaa kohtaan, halusta kuuntelee Kristusta, puhuu hänestä, ajattelee häntä, opettaa ja kirjoittaa hänestä, tietäköön, että tämä ei ole inhimillisen tahdon ja järjen aikaansaannosta, vaan Pyhän Hengen lahjaa, ja päinvastoin: mikäli sanaa vihataan ja halveksitaan, sikäli perkele, tämän maailman jumala hallitsee, sokaisee ja vankeinaan pitää ihmissydämiä, ettei evankeliumin, Kristuksen ihanuuden, valo heille loistaisi. Tämänhän nykyään saamme todeta rahvaassa: ei se ensinkään välitä sanasta, vaan supi suruttomana sitä halveksii, aivan kuin se ei sille lainkaan kuuluisi. Mutta ne, joissa on edes jonkin verran rakkautta sanaan ja sen ikävää, tunnustavat kiitollisina, että tämä mieli on heihin vuodatettu Pyhän Hengen kautta.

Emmehän sen mielisinä synny, eikä sitä mieltä voida oppia minkään lain avulla; se on selvästi perinpohjainen muutos, jonka saa aikaan Korkeimman oikea käsi. Kuunnellessamme siis mielelläm-

me saarnattavan Kristuksesta, Jumalan Pojasta, joka meidän tähtemme tuli ihmiseksi ja alistui lain alaiseksi, lunastaaksensa meidät, Jumala varmasti tämän julistuksen välityksellä ja sen kanssa lähettää Pyhän Hengen sydämiimme. Hurskasten on siis erinomaisen hyödyllistä tietää, että heillä on Pyhä Henki. Minä sanon tämän kumotakseni sofistien ja munkkien turmiollisen opin. He opettavat ja uskovat, ettei kukaan saata varmasti tietää, onko hän armossa, vaikka parhaan kykynsä mukaan tekeekin hyviä tekoja ja elää nuhteettomasti.

Tämä aivan yleinen ja varsin laajalti omaksuttu käsityskanta on ollut tavallaan koko paavikunnan perustuksena ja pääuskonkohtana, ja tällä jumalattomalla käsityksellään he ovat kerrassaan näkymättömiin haudanneet uskonopin, saattaneet uskon rappiolle, hämentäneet omattunnot, pimittäneet ja kieltäneet kaikki Pyhän Hengen hyvät teot ja lahjat, kumonnet todellisen jumalanpalveluksen ja ihmisen sydämissä nostattaneet epäjumalanpalvelonnan, Jumalan halveksimisen ja rienan. Sillä se, joka itseään kohtaan epäilee Jumalan tahtoa eikä varmasti päättelevänsä armossa, se ei voi uskoa,

että hänellä on syntien anteeksiantamus, että Jumala huolehtii hänestä ja että hän voi tulla autuaaksi. Augustinus sanoo aivan oikein ja kristillisesti, että jokainen, jolla on usko, saattaa sen havaita. Tämän nämä kieltävät. Olkoon minusta kaukana – näin he sanovat – sellainen varma päätteleminen, että minä olen armossa, että minä olen pyhä, että minulla on Pyhä Henki, vaikka pyhästikin elän ja kaiken teen. Te nuoremmat, pöyristyen paetkaa kuin hirveintä ruttoa moista jumalatonta ajatustapaa, johon koko paavikunta nojaa; sillä te ette vielä

ole sen saastuttamia! – – – Meidän pitää varmasti päätellä, että olemme armossa, että Kristuksen tähden olemme Jumalan mieleisiä ja että meillä on Pyhä Henki. *»Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa»* (Room. 8:9). Niinpä sitten kaikki se, mitä epäilevä ihminen ajattelee, puhuu ja tekee, onkin syntiä, koska *»kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä»* (Room. 14:23).

Martti Luther

*Galatalaiskirjeen pitempi selitys,
s. 449–450, A.E. Koskenniemen käännös*

Evankeliumi tuottaa hedelmää

Kristuksen evankeliumi tuottaa paljon hedelmää. Pääasia on se, että se saattaa ihmisiä uskoon ja säilyttää heissä pelastavan uskon. Tekstimme lausuu: *"Olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristus Jeesuksen päivään saakka."* Kuule, miten suurenmoinen hedelmä evankeliumilla on. Sen avulla Jumala vie päätökseen työnsä, jonka hän on sinussa alkanut. Sinä, joka uskot syntisi anteeksi annetuiksi Kristuksen nimessä, saat uskoa, että Jumala ei sinua hylkää, vaan säilyttää sinut uskossa loppuun asti.

Toinen evankeliumin hedelmä käy ilmi näistä tekstimme sanoista: *"Sillä Jumala on minun todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöitsen Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella."* Evankeliumi synnyttää uskovissa aidon keskinäisen rakkauden, uskonveljeyden ja uskonyhteyden. Apostoli on meren takana, kaukana kahleissa vangittuna. Hänen lukijansa ovat Filippin kaupungissa. Mutta Paavali ikävöi heitä kaikkia Kristuksen sydämellisellä rakkaudella. Sa-

masta armosta osallisena, samaan evankeliumiin tunnustautuvina mekin ikävöimme tavata toisiamme Jumalan sanan äärellä.

Kolmannen evankeliumin hedelmän apostoli ilmaisee näillä sanoilla: *"Sitä minä rukoilen, että teidän rakkautenne tulisi yhä runsammaksi tiedossa ja kaikessa käsittämisessä, voidaksenne tutkia, mikä paras on, että te Kristus päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään loukkaukseksi, täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi."* Evankeliumi tuottaa vanhurskauden hedelmää.

Ne, jotka eivät tunne evankeliumia, yrittävät saada ihmisiä tekemään hyviä tekoja milloin milläkin porakkanalla. Paavikirkko lupaa hyvistä teoista ansioita ja nopeampaa pääsyä kiirastulesta, vaikkei kiirastulta ole olemassakaan ja vaikka Kristuksen ansio on riittävä eikä se tarvitse lisäksi tekojamme. Vielä paavikirkko pitää hyvinä tekoina sellaisia asioita, joita Jumala ei ole käsenyt, vaan jotka ovat sen itsensä keksimää turhaa jumalanpalvelusta. Erilaiset lahkot yrittävät piiskata ihmisiä hyviin tekoihin

lain avulla ja uhkaamalla helvetillä. Voidaanhan lailla tavoittaa omatunto ja usein myös vakuuttaa siitä, että on oikein tehdä hyviä tekoja. Mutta siitä ei seuraa, että ihminen kykenisi niitä tekemään. Hyviä tekoja voivat tehdä ainoastaan ne, jotka ovat kääntyneet, ne, jotka uskovat, ne, jolle evankeliumi antaa siihen voiman. Eräät toiset, jotka eivät osaa erottaa lakia ja evankeliumia, saarnaavat ihmisen ensiksi syntiseksi ja sitten antamatta hänen omalletunnonlepoa käskevät hänen tehdä hyviä tekoja. Eihän lainalainen voi niitä tehdä.

Evankeliumi sen sijaan synnyttää uskovassa rakkauden Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan. Usko tuo halun tehdä hyviä tekoja ja vaeltaa Jumalan mielen mukaan.

Toiseksi evankeliumi tekee sydämen avoimeksi Jumalan sanalle. Siitä tulee uskovalle uskon ja elämän ohje. Hän seuraa mielellään sen opetusta hyvistä teoista ja jumalisesta vaelluksesta.

Kolmanneksi evankeliumi antaa voimaa hyvien tekojen tekemiseen. Uskovan voimanlähteenä on se rakkaus, jolla Kristus on ensiksi rakastanut meitä. Rakkaus ei ole toimeton. Laki saa aikaan kuvitel-

tuja hyviä tekoja, jotka eivät ole uskosta, vaan jotka Jumalan sana sanoo synniksi Jumalan edessä. Evankeliumi taas saa aikaan todellisia hyviä tekoja. Ne tehdään kiitollisuudesta Jumalaa kohtaan. Ne Kristus tunnustaa ja palkitsee armossaan vielä viimeisenä päivänä kaikkien pyhien edessä.

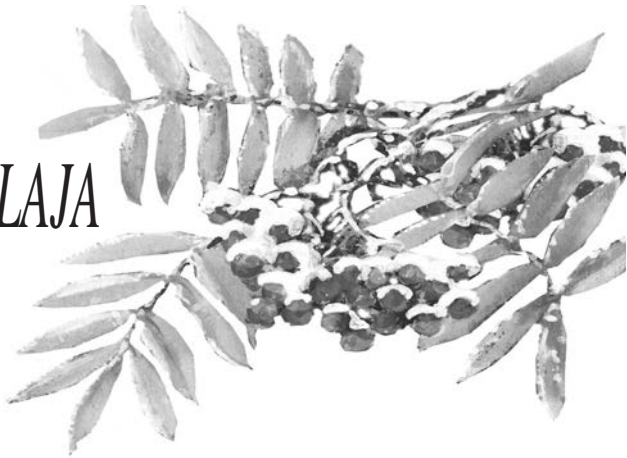
Onhan armon evankeliumi synnyttänyt sinunkin sydämessäsi halun hyviin tekoihin. Kun omalletunnonlasi on rauha Kristuksessa, olet vapaa tekemään hyviä tekoja. Antakoon Jumala sinulle lisää rakkautta ja vanhurskauden hedelmää kalliilla evankeliumillaan.

* * *

Evankeliumi on Jumalan lasten ihmeellinen aarre kaikkine uskonkohtineen. Oikea Kristuksen Kirkko ei halua luopua, ei voi luopua eikä tule koskaan luopumaan evankeliumista. Kristus on antanut sen Kirkolleen. Hän sanoo: *"Tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu"* (Matt. 24:14). *Ote Markku Särelän saarnasta "Kaikille pyhille yhteistä on ahdistus, Karitsan veri ja iankaikkinen elämä"*

(Ilm. 7:13-17) – Saarnakirja 4

SYYSPIHLAJA

Syksyisen pihlajan punervat värit naulitsevat ohikulkijan katseen ihailemaan muinaisten suomalaisten pyhää puuta. He tajusivat puun kauneuden, mutta erehtyivät palvomaan luotua Luojan asemesta. Nytkin ihminen näkee silmillään luonnossa sellaista taiteellisuutta, jota hän ei voi olla ihailematta. Mutta näemmekö siinä Luojan siveltimen jäljen ja annammeko kunnian hänelle?

Syyspihlaja muistuttaa meitä eräästä toisesta puusta, joka kauneudessaan on vertaansa vailla. Sekin puu punertaa. Sitä voimme todella kutsua pyhäksi puuksi. Se on Jeesuksen, Jumalan Pojan, risti. Puu on hänen verensä värjäämä. Sillä riippuva, kärsivä ja kuoleva maailman Vapahtaja katsoo meihin sydän täynnä rakkautta ja sanoo: *"Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät."* Tämä rakkaus muuttaa kammottavan näyn ihanaksi näyksi, jonka edessä sydämemme hiljentyy ja avautuu evankeliumin sanalle.

Syyspihlaja punertaa ikään kuin talvikuoleman edellä herätäkseen uuteen eloon keväällä. Jeesuksen risti punoitti kuolemaa, mutta se oli sovituksen punaa ja sijaiskuolemaa. *"Yksi on kuollut kaikkien edestä."* Kuoleman perussy, synti, on nyt voitettu. Kristus elää ja jokainen häneen uskova elää hänen kanssaan. Risti on elämänpuu.

Kaunis olet, syyspihlaja! Vielä kauniimpi olet, Golgatan risti! Sanomasi tunkeutuu sydämiimme ja sen mukana anteeksiantamuksen rauha. Risti, sinä olet symboli, mutta Kristus, sinä olet meidän Jumalamme ja autuutemme. Sinun olkoon kiitos ja kunnia iankaikkisesti!

Markku Särelä - Sana on elämän lähde

Carl Manthey-Zorn oli luterilainen teologi ja Missouri-synodin teologian professori. Zornin tarkka ja seikkaperäinen pyhän Raamatun tuntemus tulee ilmi hänen teoksissaan. Hän on laatinut erinomaisen selityksen Psalmin kirjaan. Psalmeja on kaikkiaan 150. Niistä jokainen on oma kokonaisuutensa. Kullakin psalmilla on oma sanomansa. Zorn torjui liberaaliteologian, jonka perusväittäämä oli, ettei Vanhassa testamentissa ole yhtään suoraa, nimenomaista ennustusta Kristuksesta. On sangen lohdullista saada lukea Zornin selvä Raamatun mukainen kanta asiaan. Psalmin kirja oli uskovan Israelin virsikirja. Se ei ole menettänyt ajankohtaisuuttaan myöskään kristillisessä kirkossa, vaan uskovat löytävät siitä yhä sielulleen Jumalan hienoa opetusta elämänsä moninaisiin tilanteisiin. Kun kukin psalmi on oma kokonaisuutensa, selitykset puoltavat hienosti paikkaansa lehtiartikkeleina. Käännän niitä lehteämme Luterilaista varten sitä mukaa, kuin Herra antaa voimia.

Markku Särelä

Zornin psalmit jatkuvat seuraavissa numeroissa.

Psalmi 1

Vanhurskaan ja jumalattoman ero

On vanhurskaita ja jumalattomia. Kaikki ihmiset ovat syntisiä. Mutta on ihmisiä, jotka ovat Jumalan edessä vanhurskaita uskon kautta Jeesukseen Kristukseen ja jotka palvelevat Jumalaa. On myös sellaisia ihmisiä, jotka eivät halua tietää mitään Jeesuksesta Kristuksesta ja jotka halveksivat Jumalaa. Kristillisessä seurakunnissakin on kahdenlaisia ihmisiä. Matt. 13:47-50. "Tulette kohta näkemään, mikä on ero vanhurskaan ja ”jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.” Mal. 3:18.

Oi vanhurskaan onnea! Mikä onkaan vanhurskaan onni, sen, ”joka ei vaella jumalattomien neuvossa” eikä vaella jumalattomien mielen mukaan. Mikä onkaan sen onni, joka ei vaella niiden mukaan, joiden sydän on irti Jumalasta ja joita heidän sydämensä pahat himot hallitsevat! Mikä onkaan sen onni, joka ei astu syntisten teitä eikä kulje yhdessä jumalattomien kanssa synnin teitä ”eikä istu, missä pilkkaajat istuvat” eikä yhdy jumalattomien pilkkaan!

Oi vanhurskaan onnea! Oi vanhurskaan onnea, sen, joka ei ole kuin jumalat-

tomat, vaan jolla on halu Jumalan lakiin ja joka puhuu siitä öin ja päivin, jolla on sydämen ilo autuuttavaan ja pyhittävään Jumalan sanaan. Hän kuulee, lukee ja oppii sitä mielellään. Se on hänellä mielessä yötä päivää. Hän ajattelee ja kysyy sitä kaikessa, mitä tekee, puhuu ja ajattelee, ja antaa sen lohduttaa itseään syntihädässä ja ohjata synnin himon vaivatessa!

Oi vanhurskaan onnea! Oi mikä autuaallinen olo onkaan vanhurskaalla. ”Hän on kuin puu, joka on istutettuna vesiojien luona, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu.” Etelä-Intiassa oli mangopuu eräässä puutarhassa puron rannalla. Purossa ei ollut vettä kuumimpina kuukausina. Mutta puu oli työntänyt juurensa syväälle kosteaan maahan. Se tuotti hedelmiä syksyllä ja keväällä. Se oli aina vihreä. Samaan aikaan se tuotti kypsiä hedelmiä ja kukki. Niin on vanhurskas. Hän viheriöi aina, kukoistaa aina ja on hedelmällinen ja tuore (Ps. 92:13-16). Se, mitä hän tekeekin, onnistuu hyvin.

Niin vanhurskas ajattelee. Niin hän laulaa iloiten. Ja hän onnistuu kaikessa, mitä tekee. 1 Tim. 4:8. Oi vanhurskaan onnea! Oi vanhurskaan autuasta onnea!

”Niin eivät ole jumalattomat, vaan

he ovat kuin akanat, joita tuuli ajaa.” Oli sadonkorjuuaika Etelä-Saksassa. Puintimiehet olivat tehneet työnsä. Puitu vilja pantiin pieneen koneeseen. Kone käynnistettiin. Ja jyvät virtasivat koneen etuosaan ja takaa poistuivat akanat. Akanoiden kaltaisia ovat jumalattomat. ”Sen tähden jumalattomat eivät kestä tuomiolla, eivätkä syntiset vanhurskasten seurakunnassa. Suurena sadonkorjuupäivänä, tuomio- ja erottelupäivänä jumalattomat eivät kestä. He eivät pysy vanhurskaiden autuaassa seurakunnassa. Matt. 3:12. Ps. 35:5. Sef. 2:1s.

”Sillä Herra tuntee vanhurskasten tien.” Hän on siihen mieltynyt. Hän tunnustaa sen oikeaksi taivaan tieksi. ”Mutta jumalattomien tie hukkuu.” Jumalattomien tie päättyy. Se johtaa iankaikkisen tuhon pohjattomaan syvyyteen.

Näetkö eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä? Tämän eron Jumala asettaa sanassaan. Kuljethan sinä vanhurskasten tietä? Pane kätesi ristiin ja rukoile:

Kristuksen veri ja vanhurskaus

On kunniapukuni,

Siinä kestä Herran edessä

ja pääsen taivaan ilojuhlaan. Aamen.

Psalmi 2

Kristuksen valtakunta ja sen vihamiheet

”Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nändäkseen, onko ketään ymmärtäväästä, ketään, joka etsii Jumalaa. Mutta kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kellovottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään.” Ps. 14:2s Ja ”kuolema on synnin palkka” Room. 6:23. Kadotus seuraa kuolemaa. Ilm. 6:8. – ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainosyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” Joh. 3:16. ”Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lu-

kenut heille heidän rikkomisiaan, ja hän asetti keskuuteemme sovituksen sanan. Kristuksen puolesta olemme siis lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa. Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.” 2 Kor. 5:19-21. Tämän apostolin todistuksen kanssa Pyhä Henki todistaa voimakkaasti. Joh. 15:26s. 1 Joh. 5:6b.

Kun tämä Jumalan ja Herramme Jeesuksen Kristuksen mittaamaton armo ilmoitetaan ja tarjotaan niin valtavana, ”miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat. Maan kuninkaat nousevat Herraa ja hänen Messiastaan vastaan: ”Katkaiskaamme heidän siteensä, heittäkäämme päältäamme heidän köytensä.” Maan kansat ja ihmiset kokoontuvat yhteen kuin sotajoukot, divisioonat ja hallitukset Herraa ja hänen Kristustaan vastaan. Maan ruhtinaat ja johtajat asettuvat Herraa ja hänen Kristustaan vastaan. Maailman etevät herrat ja tiede käyvät neuvoa Herraa ja hänen Kristustaan vastaan ja sanovat: ”Katkaiskaamme heidän siteensä, heittäkäämme päältäamme heidän köytensä.” He haluavat olla vapaita ja irti Herrasta ja hänen Kristuksestaan. He haluavat toisen Jumalan, vatsan. He haluavat toisen auttajan ja vapahtajan: mammonan. Tätä epäjumalaa ja väärää auttajaa he haluavat palvella himoineen vääryydessä soittaen ja tanssien, syöden ja juoden, huorien ja vintiöiden kanssa. Lihanhimo, silmäinpyyntö, mahtailuva elämä on heidän olemuksensa (1 Joh. 2:16). Se on heidän uskontonsa, päämääränsä, rakkautensa. He eivät halua tulla siinä häiriytyiksi, nuhdelluiksi, estetyiksi eivätkä hillityiksi. Sen vuoksi he vihaavat Herraa ja hänen Kristustaan ja ovat hänen vihollisiaan, Joh. 3:19s. Ef. 5:13. Siksi he sanovat: ”Katkaiskaamme heidän siteensä, heittäkäämme päältäamme heidän köytensä.”

Mutta tämä on tyhjänpäiväistä, arvo-
tonta, turhaa, aivan turhaa.

Mitä sanoo tähän Jumala, taivaan Isä?

”Hän, joka taivaassa asuu, nauraa. Herra pilkkaa heitä.” Voi, voi, voi, kun ihmisten Jumala, joille hän haluaa antaa armonsa ja joille hän on valmistanut pelastuksen ja tarjoaa armoaan ja pelastustaan, nyt nauraa ja pilkkaa. Se on sanomattoman kauheaa! ”Silloin hän on puhuva heille vihassaan, saattava heidät kiivaudessaan kauhun valtaan: silloin kerran, kun hänen hetkensä on tullut. Eikö hän tee sitä heti? (Tämä on kirjoitettu vuonna 1917, kun ensimmäinen maailmansota alkoi.) Ja mitä tapahtuukaan viimeisellä tuomiolla? Isä Jumala sanoo: ”Minä olen asettanut kuninkaan Siioniin, pyhälle vuorelleni. Isä Jumala sanoo: Kuitenkin miten paljon te pauhaatte ja nousette vastustamaan, neuvottelette ja puhutte vihamielisesti, minä olen kuitenkin asettanut Kristuksen ja ainoan Vapahtajan ja pelastajan kristilliseen kirkkooni, pyhien yhteyteen, ja siinä hän pysyy. Eikä kenessäkään toisessa ole pelastusta. Apt. 4:12. Hänet on asetettu pauhaaville, vastaan nouseville ja neuvoa pitävälle vihollisille loukkauskiveksi ja kompastuksen kallioksi ja lankeemukseksi. Room. 9:33. Luuk. 2:34. ”Se, joka tähän kiveen kaatuu, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa.” Matt. 21:44.

Mitä nyt sanoo Kristus-kuningas?

Hän sanoo: ”Kerron HERRAN säädöksen, jonka hän minulle lausui: ’Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.’ Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinulle perinnöksi ja maan ääret omiksesi. Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, kuin saviastian sinä särjet heidät.” Isän Jumalan virkaan asettava Kristus on Isän iankaikkinen Poika, jonka Isä on synnyttänyt iankaikisuudessa eli ”tänä päivänä”. Hän sanoo häntä vastaan meluaville, nouseville ja neuvoa pitävälle ja vihamielisesti puhu-

ville vihollisille Jumalan päätöksen, jota he eivät voi muuttaa hiventäkään: Isä Jumala, joka asetti Kristuksen virkaan, sanoi hänelle: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.” Mitä kaikki vihemiehet voivat hänelle? Isä Jumala sanoi Pojalle: ”Ano minulta ja minä annan sinulle kaikki sinua vastaan pauhaavat, neuvoa pitävät, vihapuheiset koko maailman kansat. Sinä olet lyövä heidät rautaisella valtikalla ja murskaava saviruukulla.” Niin tulee tapahtumaan myös tuomiopäivänä.

Mitä sanoo nyt Pyhä Henki?

Hän, armollinen Jumala, haluaa pelastaa. Hän puhuu maan ruhtinaille ja lumottujen ihmisten johtajille, niille, jotka tuomitsevat, ja joiden tuomiota ja ääntä kansat kuulevat. Hän sanoo: ”Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit ottakaa nuhteesta vaari.” ”Palvelkaa Herraa pelolla ja iloitkaa vavisten.” Kumartukaa Herran edessä, langetkaa hänen eteensä pelolla ja vavistuksella. Mutta iloitkaa sitten, sillä hän on armollinen. Sanokaa hänelle: ”Sieluni on vaipunut tomoun. Virvoita minua sanasi mukaan” (Ps. 119:25). Hän tekee sen. Hän on se, joka nostaa tomusta alhaisen ja korottaa loasta köyhän” (Ps. 113:7). ”Ahkeroikaa... pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte.” ”Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, minulle ei ole mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltään ja elää. Kääntykää, kääntykää pois pahoilta teiltänne, ja minkä tähden te kuolisitte, Israelin heimo!” (Hes. 33:11). Silloin voitte iloita? ”Antakaa suuta Pojalle.” Tervehtikää, kunnioittakaa, ottakaa vastaan, suudelkaa kaiken armon, armollisuuden ja hyvyyden lähde, kuningasta, Isän iankaikkista Poikaa, ”ettei hän vihastuisi ettekä te hukkaisi tiellänne” ikuisuuteen. Rientäkää, rientäkää, antakaa suuta Pojalle, sillä pian ”hänen vihansa syytyy”. Kristitty, näetkö viimeisen tuomion merkkejä? ”Autuaita ovat kaikki ne, jotka häneen turvaavat.”

Koulutielle Jumalan siunauksen turvin

Kesäisen lastenleirimme jumalanpalveluksessa Siitamajalla hiljennyimme pyytämään Taivaan Isän siunausta erityisesti koululaisille. Mikä olisikaan ollut otollisempi hetki sille kuin lastenjumalanpalvelus. Kaikki paikalla olleet koululaisemme kävivät huoltajiensa kanssa alttarille Kaikkivaltiaan armollisten kasvojen eteen.

Kouluvuosina, ja erityisesti niiden alkaessa, kohtaa monta uutta asiaa. Silloin tuntee iloa ja jännitystä. Ajatuksissa on odotusta ja joskus epävarmuuttakin. On kuitenkin lohdullista aina muistaa, että Jumala on sanassaan luvannut pitää meistä huolta kaikissa vaiheissamme ja kaiken ikäisinä.

Psalmissa 100 kehoitetaan: ”Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa. Palvelkaa Herraa

ilolla, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemulla. Tietäkää, että Herra on Jumala. ”Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat. Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeään. Sillä Herra on hyvä. Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.”

Kaiken ikäisten on hyvä kuulla myös apostoli Johanneksen ensimmäisen kirjeen kolmannen luvun, jakeiden 1-3 sanat: ”Katsokaa, millaisen rakkauten Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi. Sen tähden maailma ei tunne meitä, sillä se ei tunne häntä. Rakkaani, nyt olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi,

mitä meistä tulee. Mutta tiedämme, että kun hän ilmestyy, tulemme olemaan hänen kaltaisiaan, sillä tulemme näkemään hänet sellaisena, kuin hän on. Ja jokainen, jolla on häneen tämä toivo, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas.”

Koululaiset olivat kiltisti ja kuuliaisesti koko siunauksen ja jumalanpalveluksen ajan. Hiljennyimme loppuksi kaikki heidän kanssaan rukoukseen:

Armollinen Jumala, Rakas Taivaallinen Isä. Sinusta kaikki, jolla Isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä. Me kiitämme Sinua, että olet ottanut meidät pyhässä kasteessa lapsiksesi, ja että tahdot olla Isämme, Vapahtajamme ja Pyhittäjämme. Anna armostasi koululaisillemme uskollinen mieli tahtoasi kohtaan, että he aina

vaetavat kasvojesi edessä, kunnioittaen ja rakastaen Sinua. Johdata heitä Pyhällä Hengelläsi, että he edistyisivät viisaudessa, iässä ja armossa Sinun ja ihmisten edessä.

Anna kaikille vanhemmille ja kasvattajille viisautta olla lastemme ja nuortemme tukena.

Johdata meitä kaikkia etsimään Sinun valtakuntaasi ja seuraamaan Sinua armosi voimalla niin, että saamme siirtyä kerran maallisesta kodistamme luoksesi kirkkauden taivaalliseen kotiisi.

Jätämme itsemme, vaelluksemme ja kaikki asiamme Sinun hyvään hoitoosi. Kuule meitä Rakkaan Poikasi, Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Aamen

Marko Kailasmaa

Kesän 2023 leiritoimintaa Siitamajalla

Aikuisten leiri pidettiin 5. - 9.7.2023. Leirin vastuullisena vetäjänä toimi pastorimme Marko Kailasmaa. Leirin teemana oli: *"Kaikki, mitä Jumala lupaa, pysyy iäti."*

Leirit ja yhteiset juhlat ovat keitaita, kun jäsenistömme asuu hajallaan eri puolilla Suomea. Leirit tarjoavat sekä rautaisannoksen opetusta, mutta myös Jumalan perheväen yhteisöllisyyttä. Päiväohjelmassa oli aamu- ja iltahartaus, pastorin opetusta ja tietysti saunomista ym. Lauloimme yhdessä virsiä ja Siionin Kanteleen lauluja.

Ryhmäkeskusteluissa käytiin läpi seurakuntien tilannetta ja punnittiin erilaisia aiheita syyskauden toimintaan. Iloitsimme siitä, että pyhäkoulutyö on elpynyt. Etäjumalanpalvelukset ovat uusi tärkeä toimintamuoto erityisesti kaukana asuville.

Kirkollamme on varsin laaja kirjallisuustarjonta – niin opillisia kuin hartauskirjojakin omaa raamatunkäännöstä unohtamatta.

Oman laulukirjan laatiminen on iso ponnistus, mutta lisävihkon toimittaminen voisi olla mahdollista. Tarvitsemme erityisesti lisää ehtoollis- ja kolminaisuusvirsiä. Parhaiden

lasten hengellisten laulujen kokoaminen kirjaksi sai kannatusta. Seurakuntalaiset iloitsevat siitä, että meillä on ja on ollut sata vuotta puhdasta ja selkeää opetusta. Leirin teeman mukaan kaikki, mitä Jumala lupaa, pysyy iäti. Jumala lupaa: *"Niin on myös sanani, joka suustani lähtee. Se ei palaa tyhjänä luokseni, vaan tekee sen, mikä on minulle otollista, ja saa menestymään sen, mitä varten sen lähetin."* Jes. 55:11. Rientäkäämme sitä kuulemaan yhteisiin tilaisuuksiimme.

Lastenleiri 26. - 30.6.2023

Kun kaaroin autollani punaisen vanhan koulurakennuksen pihaan lastenleirin ensimmäisenä päivänä, tulvi mieleeni monia rakkaita muistoja raamattuleireiltä noin 40 vuoden ajalta. Tällä kertaa oma lapseni istui autossa, innokkaana leiriläisenä. Ja sellainen, muistojeni mukainen, leiristä taas kerran muodostui; uskoa vahvistava, lämminhenkinen, touhukas ja iloinen. Lapset – ja me aikuisetkin – saimme kuulla opetusta profeetta Danielista sekä pastorin opitunneilla Kristuksen seurakunnan

*Viereisen sivun kuva on lastenleirin oppitunnilta.
Yllä tilannekuva lastenleirin ulko-ohjelman avauksesta.*

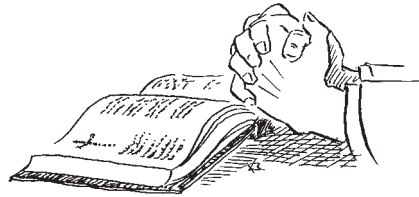
tuntomerkeistä. Saimme kuulla, kuinka Jumala johdattaa ihmisten elämää Hänen viisaiden suunnitelmiansa mukaan. Leirin tunnuslaulu, Siionin Kanteleesta 378, raikui useammankin lauluhetken aikana ja saimme sitäkin kautta painaa mieliimme, että olemme vielä paremmassa turvassa Herramme lapsina kuin mitä pieni linnunpoikanen on oman emonsa siiven alla. Kouluikäiset lapset saivat päätösjumalanpalveluksessa siunauksen koulutielleen.

Opetustuokioiden, aamu- ja iltahartauksien ja lauluhetkien lisäksi ehdimme leikkiä monia hauskoja yhteisleikkejä, joista esimerkiksi ”rikinäinen puhelin” aiheutti riemua, saunoa ja uida, askarrella ja touhuta vapaammin ystävien kanssa. Kaikkiin leirille osallistui kaksikymmentä lasta ja suunnilleen saman verran aikuisia. Lapset askartelivat muun muassa suloisia enkeleitä, ja kortteja läheisille annettavaksi. Perinteiset leiriolympialaiset järjestettiin kovan tahtotilan lujittamina vesisateesta huolimatta – ja hyvinhän se saapas lensi märänkin maan yläpuolella!

Leirinuotiolla saimme istua leikkien ja laulaen kaksi kertaa. Nuotioherkut, vartaat ja tikkupullat, katosivat alta aikayksikön pieniin suihin, vaikka ruokahetkiä aikuisen näkökulmasta katsottuna tuntui olevan yksi toisensa perään. Joukko lapsia innostui poimaan isoja ja maukkaita mustikoita saunapolun varrelta ja saimmekin maistella kahta eri mustikkaista kakua. Leireillä sydäntä lämmittää Sanan lisäksi se, kuinka varttuneemat ja pienimmät leiriläiset yhdessä viettävät aikaa, toisistaan huolehtien ja iloa tuottaen. Tälläkin leirillä monet jäivät virallisen ohjelman jälkeen illalla pelaamaan sanapeliä – samassa joukossa leirin konkari, 90 vuotta lähestyvä ”kaikkien mamma” ja koulutiensä pian aloittava leiriläinen.

Kun kirjoitan tätä, on leiripäivää seuraava maanantai. Aamulla 6-vuotiaani halusi etsiä Siionin Kanteleesta tutuksi tulleen laulun ja lauloimme sitä yhdessä pianon säestyksellä. ”Käyköön myöten taikka vastaan, eipä hylkää Isä lastaan. Tärkein on – se mieleen paina – Hänle lapsen onni aina.” NP

ORA ET LABORA

”Paljon voi vanhurskaan toimellinen rukous.” (Jaak. 5:16)

Ora et labora, rukoile ja tee työtä. Tämä on hyvä tunnussana jokaiselle, joka todella haluaa elää Herralle. ”Rukoile ja tee työtä” tahtoo sanoa: Ammenna voimaa ehtymättömästä voiman lähteestä ja käytä Jumalan antamat kykysi häntä palvelemaan.

Tämä motto voi olla myöskin harhaanjohtava. Rukoile ja tee työtä! Siinä on kitka. Rukous ja työ asetetaan eteemme aivan eri asioina. Me rukoilemme. Ehkä pidämme sitä helppona, vähäisenä asiana. Me arvelemme: jokainenhan voi rukoilla. Me teemme työtä. Mutta se on mielestämme ylen raskasta ja uuvuttavaa. Ja kuinka näkyviä me tahdommekaan olla rakkaudentöissä!

Mutta kaikki eivät voi rukoilla. Ainoastaan kristitty, uskova ihminen, voi rukoilla Hengessä ja totuudessa. Hän rukoilee totista, kolmiyhteistä Jumalaa Jeesuksen nimessä ja on vakuuttunut siitä, että taivaallinen Isä varmasti kuulee häntä Jeesuksen tähden. Ainoastaan uskovainen ihminen on ”vanhurskas” rukoilija, niin kuin Jaakob sanoo, sillä Jeesuksen sovintoveri on puhdistanut hänet kaikesta synnistä. Uskon kautta hän on pukeutunut Kristuksen tahrattomaan vanhurskauteen.

Mutta uskovainenkin tarvitsee rukouksen Hengen, että hän olisi kestävä rukouksissa. On aikoja, jolloin kristitty apostolin sanan mukaan kiistelee rukouksissa. Hänkin, niin kuin muinoin patriarkka Jaakob, huutaa ahdistuksissaan: *”En päästä sinua, ellet siunaa minua.”*

Rukous on kristityn korkea etuoikeus. Taivaallinen Isä antaa Jeesuksen tähden, mitä hänen lapsensa anovat. Hän ei aina anna juuri sitä, mitä pyydämme, hän antaa monin verroin enemmän kuin mitä anomme tai ymmärrämme. Ja mitä enemmän me esirukouksissa pyydämme toisten puolesta, sitä enemmän hän siunaa lahjojaan myös meille itsellemme. Ja kaiken hän antaa sulasta armosta rakkaan Poikansa Jeesuksen tähden.

Totuuden Henki, opeta meitä rukoilemaan Isää sinun tahtosi mukaan. Aamen.

Voimattomalle voimaa

KOULUTYÖ

1. *Kun koulutyöni alkaa taas, Sua kiitän, Isäni,
Kun muistan hellää hoidantaas ja rakkauttasi.*

2. *Sä mulle kodin rakkahan ja vanhempani soit ja lapseks kodin taivahan
Mun kasteheassa loit.*

3. *Nyt tieni kulki kouluhun, Käyn uutta oppimaan. Mua johda totuuteesi sun
Ja aina oikeaan.*

4. *Sä, Isä taivaan, näet mun, jos missä kulkenen. Jos kotiin käyn tai kouluhun,
jään silmäis etehen.*

*K. W. Tamminen (1882 - 1946)
VK 472/38*

Huoli nousevasta polvesta

"Mitä olemme kuulleet, minkä olemme saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille kertoneet, sitä me emme heidän lapsiltansa salaa, vaan me kerromme tulevalle polvelle Herran ylistettävistä teoista, hänen voimastansa ja ihmeistänsä, jotka hän on tehnyt. Hän asetti todistuksen Jaakobiin, hän säati Israeliin lain ja käski meidän isiemme julistaa ne lapsillensa, että jälkipolvi saisi ne tietää, saisivat tietää vastedes syntyvät lapset, ja nekin nousisivat ja kertoisivat niistä lapsillensa. Niin nämä panisivat uskalluksensa Jumalaan eivätkä unhottaisi Jumalan tekoja, vaan ottaisivat hänen käskyistänsä vaarin. Ja niin ei heistä tulisi, niin kuin heidän isistänsä, kapinoitseva ja niskoitteleva polvi, sukupolvi, jonka sydän ei pysynyt lujana ja jonka henki ei pysynyt uskollisena Jumalalle." (Ps. 78:3–8.)

Ollessani lukiossa Tampereella kävin joskus katsomassa mummuani Säijässä. Hän oli uskova ihminen. Sillä aikaa kun hän hääpäivä keittiössä, hän käski minua lukemaan sen sunnuntain tekstit ja rukoukset kirjasta, jonka kannessa lukee Suomalainen Wirsikirja ja Evankeliumi. Kun siinä ei kovin kauan mennyt aikaa, hän kysyi,

enkö luekaan. Sanoin ne jo lukeeneeni. "Kyllä sitä voi lukea siitä eteenkinpäin", hän sanoi. Tein tietysti, kuten hän käski. Tämä muistui mieleeni, kun luin tämän tekstin. Uskovilla on huoli nousevista polvista. He rakastavat lapsiaan ja lastenlapsiaan ja kantavat todistuksellaan ja esirukouksillaan heitä Jumalan eteen.

Minulla on vieläkin hyllyssäni tämä vanha kirja rakkaana muistona. Se vuoden 1886 evankeliumikirja. Kirjan välissä on mummun lehdestä leikkaama Martti Lutherin kuva. Sain kirjan omakseni mummun kuoltua keväällä 1956 pari vuotta kertomani tapauksen jälkeen. Kirja kertoo siitä uskosta, minkä mummini halusi siirtää nousuille polville.

Tekstimme on Aasafin virrestä. Aasaf eli Daavidin aikana. Hän oli leeviläisiä. Hänellä oli soiton ja laulun lahja. Hän oli profeetta, näkijä, joka otti oppia menneisyyden kokemuksista ja katsoi Jumalaan turvaten tulevaisuuteen.

1. Iankaikkisella evankeliumilla on katkeamaton viestinviejien ketju

Aasaf sanoo: "Mitä olemme kuulleet, minkä olemme saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille

kertoneet, sitä me emme heidän lapsiltansa salaa." Johannes heijastelee näitä sanoja, kun hän kirjoittaa: "Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta" (1 Joh. 1:1). Evankeliumi elämän Sanasta on julistettava katkeamattomana viestinä polvesta toiseen.

Usein uskon asia kulkee suvuisa. Näin oli Vanhan liiton aikana, kun Jumala valitsi Israelin kansakseen. Tosin valtaosa kansasta kääntyi pois Herrasta, mutta kuitenkin säilyi jäännös. Luopioitten tilalle Herra herätti uusia viestinviejiä. Kun Juudan kansa hylkäsi Messiaansa, Jumala valitsi apostoleitten perustavan toiminnan jälkeen evankeliumin saarnan ylläpitäjiksi pakanakristityt.

Viestinviejien ketjusta voidaan livetä ja harhautua pois, mutta itse ketju ei katkea. Evankeliumilla on ollut ja on oleva julistajansa maailman loppuun asti. Jumala huolehtii siitä, että valittujen täysi luku sekä Israelista että pakanoista tulee autuuteen.

2. Hurskaat rukoilevat tulevien polvien edestä

Välistä suvun viestinviejien ketjuun tulee katkoksia epäuskon ja luopumuksen tähden, mutta Jumala kuulee hurskaittensa rukoukset ja tapahtuu paluuta. Yhden tai useamman polven jälkeen voi tulla esiin niitä, jotka ilolla uskovat evankeliumin. Tällaista on koettu kaik-

kialla kristikunnan piirissä. Luopumus on kuitenkin aina vaarallista ja sillä voi olla niinkin kohtalokkaat seuraukset, että kokonaisia kansanheimoja tulee tiensä päätökseen. Jotkut kansat ovat olleet vuosituhsia pakanauskontojen hengellisessä pimeydessä, ja kristinuskon on ollut vaikeata saada niihin jalansijaa. Juuri ennen Kristuksen tuloa, kaikki kansat tulevat siihen pisteeseen, ettei kukaan niissä enää palaa Jumalan tykö.

Uskovat ovat kuitenkin hellitämättömiä rukouksissaan. Mitä selvempiä ovat tuhon merkit, sitä palavammin uskova rukoilee, että Herra armahtaisi jälkipolvia. Hän kuitenkin tyytyy siihen, mihin Jumala on pannut rajan. Maailmamme on kuin Sodoma ja Gomorra. Uskovat ovat kuin niiden tähden rukoileva Abraham. Rukoilemme nouseville polville kestävyyttä uskossa ja voimaa pysyä valvovina edessä olevissa koetuksissa.

Tekstimme sanoo: Herra *"asetti todistuksen Jaakobiin, hän sääti Israeliin lain ja käski meidän isiemme julistaa ne lapsillensa, että jälkipolvi saisi ne tietää, saivat tietää vastedes syntyvät lapset, ja nekin nousisivat ja kertoisivat niistä lapsillensa. Niin nämä panisivat uskalluksensa Jumalaan eivätkä unhottaisi Jumalan tekoja, vaan ottaisivat hänen käskyistänsä vaarin."*

Kun Psalmit puhuvat Herran käskyistä ja todistuksista, ne eivätkä tarkoita vain kymmentä käskyä, vaan myös niitä Jumalan asetuk-

sia, jotka ovat evankeliumia ja sisältävät lupauksen Vapahtajasta. Jumala ei säätänyt niitä niiden ulkonaisen noudattamisen tähden, vaan niiden sanoman tähden. Juuri evankeliumi, Messiaslupaus, oli se asia, joka erotti Israelin pakanoista ja antoi merkityksen sen olemassaololle. Evankeliumi Kristuksesta on nytkin se asia, joka erottaa kristityt muista ja jonka varassa yksin on toivo.

3. Nousevaa polvea on varoitettava edellisten polvien vääristä teistä

Menneiden polvien vääristä askelista tulee varoittaa. Tekstimme sanoo: *"Ja niin ei heistä tulisi, niin kuin heidän isistänsä, kapinoitseva ja niskoitteleva polvi, sukupolvi, jonka sydän ei pysynyt lujana ja jonka henki ei pysynyt uskollisena Jumalalle."*

Luterilainen uskonpuhdistus ei olisi ollut mahdollinen, jos Luther ei olisi suoraan sanoin tarttunut aikaansa paavikirkon väärinkäytöksiin ja nimeltä mainiten ryhtynyt korjaamaan niitä oikealla opetuksella.

Pyhän Raamatun valossa evankeliumin opin eheänä säilyttäen voimme arvioida ja arvostella sitä, missä isien henki ei ole pysynyt uskollisena Jumalalle. Voimme ottaa siihen kantaa ja sanoutua irti vääristä askelista. Historian taustaa vasten näemme, mitä tuhoa järkeisoppi, tieteen ylentäminen Raamatun arvovallan yläpuolelle ja sen ottaminen teologian harjoi-

tuksen lähtökohdaksi, on saanut aikaan. Näemme, miten pietismi raunioitti kirkon oikeat rakenteet väärällä kirkko- ja virkaopilla. Se, mikä niissä asioissa jäi pystyyn, on kuin kuiva karahka ilman elämää. Tunnustuspykälän muutoksella kansankirkko antoi väärälle vanhurskauttamisopille olemassaolon oikeutuksen sataneljäkymmentä vuotta sitten. Kun darvinismi tuli yliopistoihin, kirkko ei uskaltanut asettua sitä vastaan. Nyt tuskin enää uskalletaan tunnustaa Luoja olemassaoloa, vielä vähemmän hänen luomistöitensä. Niin on kaivettu pohja ihmisyydeltä, lunastukselta ja taivastoivolta. Kun jumalauusko mielletään evoluti-onistisesti monijumalaisuudesta monoteismiin ja siitä kristilliseen kolminaisuusoppiin, Jumalasta on tehty ihmisajatusten tuote, jota voi edelleen kehittää. Niin on menetetetty elävä Jumala, joka on ilmoittanut nimensä ihmisille, että häntä pelättäisiin.

Edellä mainitsin vain joitakin esimerkkejä siitä, missä isät ovat poikenneet raamatullisluterilaisesta uskosta. Nousevalle polvelle on tehtävä selväksi, mistä kulkee oikea tie. Kodeista käsin on lapsia kasvatettava oikeaan uskoon. Heidän on tarpeen oppia tekemään eroa uskollisten ja uskottomien isien välillä, kuten Aasaf psalmissaan tekee Jumalan kunniaksi. Edellisen polven tehtävä on antaa seuraavalle polvelle oikea evankeliumin oppi.

*Markku Särelä
Saarnakirja 4*

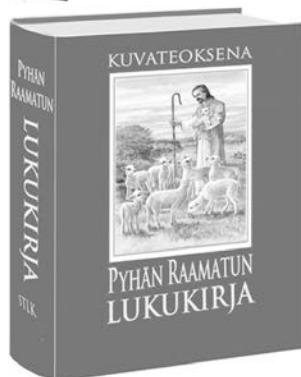
Sana ja kuvat yhdessä

Raamatun Vanhan ja Uuden testamentin teksteistä on kerätty kiehtova kuvitettu katsaus ihmiskunnan varhaisvaiheisiin. Tositapahtumien ketju antaa lukijalle tietoa historiaamme vaikuttaneiden henkilöiden elämästä, taisteluista ja Jumalan johduksesta.

Arkeologiset kaivaukset 1800-luvun puolivälistä lähtien vahvistavat Raamatun kuvaukset todellisina tapahtumina.

Pyhän Raamatun lukukirjan tekstit ovat raamatunkäännöksestä (STLK 2017), joka perustuu tarkasti alkukieliin. Kirjaan on valittu pyhäkoulussa opetetut Raamatun kertomukset tapahtumajärjestyksessä. Kuvituksena on yli 350 Kimmo Pälikön maalausta ja piirrosta.

Antakaamme nuorille kuvateos, jossa Jumala itse kertoo töistään. Kirjassa on kovat kannet ja 576 sivua – sivukoko 19x25 cm.

PYHÄN RAAMATUN LUKUKIRJA

Lukukirjan voi hankkia jäsenetuna ilmaiseksi joko sopimalla siitä pastorin kanssa tai ottamalla yhteyttä <https://www.luterilainen.com/> -sivun kautta kirjan toimittajaan.

Vaikeat ajat

Jakeet 2 Tim. 3:1–5: *"Mutta tiedä, että viimeisinä päivinä on vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskureita, ylpeitä, Jumalaa pilkkaavia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, liiton rikkojia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvää vihaavia, pettureita, rajuja, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia. Heissä on jumalanpelon ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Sellaisia karta."*

Nyt apostoli puhuu vaikeista ajoista, se on, siitä kauheasta tilasta, jossa kristikunta tulee olemaan ja esittäytyy ennen viimeistä päivää. Hän haluaa Timoteuksen nyt sellaista havaitessaan pysyvän moisesta erillään.

Timoteuksen tulee tietää, että viimeisinä aikoina tulee olemaan vaikeita aikoja. Viimeiset ajat eivät ole "tulevia aikoja", joista apostoli oli puhunut kohdassa 1 Tim. 4:1 (katso kreikkalaista tekstiä) ja jotka olivat välittömästi edessä. Vaan "viimeiset päivät" ovat niitä, joista on puhe kohdissa 2 Piet. 3:3 ja Juuda 18, siis viimeisiä aikoja ennen maailman loppua. Nämä tulevat olemaan vaikeita aikoja. Silloin tulee olemaan kauheassa tilassa se, mitä sanotaan Jeesuksen Kristuksen kirkoksi ja kristikunnaksi. Sillä ihmiset, jotka sanovat itseään kristityiksi, tulevat olemaan sellaisia suureksi osaksi, kuin seuraavassa

sanotaan. He tulevat olemaan silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskureita, ylpeitä, Jumalaa pilkkaavia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, liiton rikkojia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvää vihaavia, pettureita, rajuja, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia. Heissä on jumalanpelon ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Apostoli kuvaa tässä uuspakanuutta, jolla on kristillinen nimi. Lue, mitä apostoli sanoo pakanoista kohdassa Room. 1:30–31. Tältä tulee viimeisten päivien kristikunta näyttämään. Ja me elämme nyt näinä viimeisinä päivinä. Näemme, kuinka kauhealta nyt kristikunnassa näyttää. Näemme, kuinka antikristus hallitsee Rooman kirkossa. Mutta näemme sen myös protestanttisissa kirkoyhteisöissä. Kaikkialle leviää sellainen kauhea meno kirkkoon. Näkyvä kirkko on maailmallistunut, pakanallistunut.

Kun apostoli sanoo Timoteukselle: "Sellaisia karta", sellaisia ihmisiä, sellaisia valekristittyjä, hän osoittaa jo apostolisena aikana olleen sellaisia ihmisiä, nimikristittyjä. Kuitenkaan heitä ei ollut silloin yhtä yleisesti kuin nykyään.

Jakeet 2 Tim. 3:6–9: *"Sillä niitä ovat ne, jotka tungettelevat taloihin ja kietovat pauloihinsa syntien rasiittamia ja monenlaisten himojen heiteltäviä naisparkoja, jotka ovat*

aina ottamassa opetusta eivätkä koskaan voi tulla totuuden tuntemiseen. Ja niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät uskonkoetusta kestä. Mutta he eivät edisty pitemmälle, sillä heidän mielettömyytensä on käyvä ilmeiseksi kaikille, niin kuin noidenkin mielettömyys kävi ilmi."

Nyt apostoli puhuu oman aikansa ihmisistä.

Hän palaa nyt viimeisten päivien harhaoppisten kuvaamisesta omaan aikaansa, kuten hän tekee sanoessaan: "Sellaisia karta." Hän puhuu nyt niistä harhaoppisista, jotka ovat viimeisten päivien nimikristittyjen kaltaisia ja jotka tekevät toisiakin samanlaisiksi tyhjiällä epähengellisillä jaaritteluillaan. 2 Tim. 2:16–18,21. 1 Tim. 4:1–2. 6:5,20–21. Sillä hän sanoo näihin äsken kuvattuihin viimeisten aikojen nimikristittyihin kuuluvan totuuden ja koko olemuksensa puolesta vielä ne harhaopettajat, jotka tungeksivat taloihin ja ottavat vangeikseen syntien raskauttamia ja monenlaisten himojen heiteltäviä naisparkoja, jotka haluavat oppia väärästä uskonnollisuudesta aina jotakin uutta eivätkä sen vuoksi voi koskaan tulla totuuden tuntoon. – Voi, miten paljon näemmekään tällaista nykyään silmiemme edessä. Pappeja, nurkkasaarnaajia, koteihin tungeksijoita, hupsuja naisparkoja, joita lumotaan roomalaiseen fanaatti-

suuteen tai lahkojen hurmoksellisuuteen! – Mutta huolimatta niiden hengellisestä ulkokuoresta ja niiden kiihottavasta hurskaudesta nämä harhaopettajat on luettava samaan luokkaan Egyptin noitien Jannesin ja Jambresin kanssa. Samoin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta (2 Moos. 7:11,22), nämäkin harhaopettajat vastustavat totuutta, evankeliumin jumalallista totuutta. Heidän mielensä on turmeltu, mitä uskoon tulee. He eivät ole kestäneet koetusta eivätkä kestä. 1 Tim. 6:5. 1:19. He eivät tule pysymään pidemmän päälle eivätkä pääse pidemmälle, sillä heidän hulluutensa tulee kaikille ilmi, kuten noiden noitienkin. 2 Moos. 8:18,19. 9:11. Niin apostoli sanoo. Onko hän nyt sen kanssa ristiriidassa, mitä hän sanoi harhaopettajista kohdassa 2 Tim. 2:16–17, että heidän sanansa syö kuin syöpä? Ei ole. Tosin on varmaa, että kristityissä olevan vanhan aadamin tähden harhaoppi syö syövän tavoin, mutta jos puolustaudutaan Jumalan sanalla, niin se ei voi sitä tehdä. Mutta tulemme kohta jakeeseen 13 tässä luvussa. Onko apostoli tässä ristiriidassa sen kanssa, mitä hän juuri sanoi? Ei tässä. Apostoli sanoo siinä, että harha seuraa harhaa ja että tilanne tulee aina pahemmaksi. Hän sanoo tässä, että harha joutuu häpeään harhan jälkeen ja harhaopettaja harhaopettajan jälkeen. Niin on. Niin kokemuksin opettaa.

Paimenvirasta osa II C.

Manthey-Zorn

Yksimielisyys

"Mutta kehotan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset, ettei keskuudessanne olisi eriseuroja, vaan että teillä olisi täysin sama mieli ja sama ajatus." (1 Kor. 1:10)

Mikäli kristityt eivät ole yksimielisiä opissa ja elämässä ja jos heidän lihansa ja verensä saa heidät rauhassa katselemaan jakautumien syntymistä, niin erimielisyys lisääntyy päivä päivältä. Koska näet Jumala ei anna lahjojaan yksinomaan yhdelle kristitylle ja yhdelle seurakunnalle, vaan jakaa niitä kaikille kristityille, niin jakautumiset estävät yksityistä kristittyä ja seurakuntaa palvelemasta toisia kristittyjä ja toisia seurakuntia lahjoillaan. Tämän seurauksena omat mielipiteet ja harhat lisääntyvät, riidat käyvät yhä kiivaammiksi, eksymiset yhä suuremmiksi, väärät tuomiot yhä uskaliaammiksi ja lahkot yhä lukuisammiksi. Voi, miten moni menettääkään siinä uskon perustan, jolle hänet oli rakennettu. Miten moni unohtaakaan taistellessaan veljiensä kanssa taistelun lihaa ja verta vastaan! Ja voi kurjaa maailmaa! Kun se huomaa, kuinka erimielisiä kristityt

ovat keskenään, miten he löytävätkään siitä lohdutusta voidakseen rauhassa hylätä kristinuskon. Miten monia se loukkaakaan ja pidättää uskomasta, jotka muuten olisivat voitettavissa! Kuka voisi laskea esimerkiksi ne sielut, jotka saivat surmansa siitä kiistasta, jonka aikanaan Zwingli nosti pyhän sakramentin oppia vastaan ja jotka sen seurauksena erosivat kokonaisten maiden kirkoista, joiden kanssa he ensin olivat yhtä uskossa ja rakkaudessa? Kuka voi laskea ne sielut, jotka pahentuvat ja loukkaantuvat kristikunnan rikkinäisyyteen, satoihiin lahkoihin, pidättyvät totuuden etsimisestä ja pysyvät epäuskossaan ja menevät ikuisen kadotukseen! Miten ihminen voi kerran vastata Jumalan edessä, jos hän on syyllinen tähän kirkon erimielisyyteen ja rikkinäisyyteen! Miten tarpeellista onkaan, että kirkko huolehtii keskuudessaan mitä uskollisimmalla huolella ja vakavimmalla innolla yksimielisyydestä ja rauhasta!

Tämä käy ilmi myös yhtä selvästi siitä siunauksesta, jonka yksimielisyys kristittyjen kesken tuo aina mukanaan. Sillä jos kirkko on yksimielinen opissa ja elämässä, uskossa ja rakkaudessa, niin

se vaihtaa lahjojaan ja tietojaan molemminpuolisesti, se kasvaa ensiksi itse tiedon rikkaudessa, uskon voimassa, rakkauden lämmössä, Pyhän Hengen lohdutuksessa ja toivon elävyydessä. Se panee perustuksensa yhä syvemmälle ja rakentuu yhä laajemmalle ja yhä ihanammin sekä tulee yhä kauniimmin koristelluksi Hengen kaikilla lahjoilla. Se ojentaa myös auttavan kätensä kyvykkäiden paimenten ja taistelijoiden kasvattamiseen kääntymään niitä, jotka vielä istuvat pimeydessä ja kuoleman varjossa ja taisteluun totuuden vihollisia vastaan. Ja miten monia niistä, jotka ovat loukkaantuneet kristittyjen erimielisyydestä, yksimielisyys totuudessa ja sydämellinen veljesrakkaus houkuttelee kirkon yhteyteen, ja lopulta sana heidät voittaa. Kun ensimmäinen kristillinen kirkko oli sellaisessa onnellisessa yksimielisyydessä, ei sanota ainoastaan heitä itseään koskien: *Se ”rakentui ja vaelsi Herran pelossa sekä lisääntyi Pyhän Hengen lohduttavasta vaikutuksesta”*, (Apt. 19:31) vaan myös ulkopuolella oleviin nähden sanotaan heistä: *”...ollen kaiken kansan suosiossa. Herra lisäsi joka päivä pelastuneita seurakuntaan.”* (Apt. 2:47)

Saatana tietää, millainen voima kirkon yksimielisyys on ja ettei se vain itse viheriöi ja kukoista sekä tuota hedelmää, vaan kuinka se on myös voittamaton vihollisiaan vastaan. Se voittaa puolelleen yhä lisää vihollisiaan ja ulottaa rajansa yhä etäämmälle. Niinpä saatanan käyttämä tärkein ja vaarallisin juoni on vahingoittaa kirkkoa tuomalla häiriötä sen yksimielisyyteen, hävittämällä sen yksimielisyyttä ja yrittämällä kylvää epäsovua sen jäsenten keskuuteen.

Voi, miten helposti se onkaan onnistunut viholliselle! Miten pian onkaan se pyhä side, joka sitoo yhteen kristityt, rikottu! Miten nopeasti epäsovun tuhkassa kiiltävä kipinä on leimahtanut täyteen liekkiin, joka tarttuu seurakuntiin ja jopa kokonaisesti kirkkokuntiin ja autioittaa niitä. Miten välttämätöntä onkaan sen tähden, että kirkko vaalii keskuudessaan yksimielisyyttä, jopa tavoittelee sitä kuin kallisarvoista aarretta.

Pyhä Henki, Lohduttaja, anna kansallesi yksimielisyys maan päällä. Ole kanssamme viime hädässämme, ohjaa meidät elämään kuolemasta. Aamen.

*C. F. W. Walther
Kotihartaus*

Raamatun ilmoitus vai evoluutio-oppi?

Raamattu alkaa Jumalan ilmoituksella siitä, miten ja milloin Hän on maailmankaikkeuden ja elämän tehnyt. Luomiskertomuksessa luomistapahtumat on jaksotettu luomispäiviin: *"Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa. Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä"* (1 Moos. 2:1-2).

Raamattu ilmoittaa luomisen historiallisena tapahtumana eikä osoita missään, että se olisi ymmärrettävä kuvaannollisesti tai että se olisi miljoonien vuosien kehityksen tulos. Luomisen jälkeen Jumala hallitsee luomakuntaansa kaitselmuksellaan. Omaksi kuvakseen luomalleen ihmiselle Hän antoi tehtäväksi luomakuntansa hoitamisen.

Ihmisen luomiseen Jumala käyttää samoja luomiaan raaka-aineita kuin mitä hän käytti muun elävän luonnon luomisessa, eli maata ja vettä. Kohdassa 1 Moos. 1:24 on maininta, että maa tuottaa ne rakennusaineet, jotka Jumala antoi (jao 25) ja loi niistä kunkin lajin valmiiksi. Tämän jälkeen vain elämä tuottaa elämää – jatkuvaa uutta luomistyötä ei tarvita: Ja Jumala sanoi: *"Tuottakoon maa elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, karjaeläimet ja matelijat ja metsäeläimet, kunkin lajinsa mukaan."* *Ja tapahtui niin: Jumala teki metsäeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja karjaeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikki maan matelijat, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä".* (1 Moos.

1:24-25). Ihmisen luominen poikkeaa muusta luomistyöstä. Ihminen luotiin neuvottelun jälkeen: Ja Jumala sanoi: *"Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat."* *Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät."* (1 Moos. 1:26-27)

Historiallisena tapahtumana Raamattu pitää myös vedenpaisumusta, jonka avulla Jumala tuhosi pahuuden valtaan joutuneen maailman ja ihmisvun, Nooan perhettä lukuun ottamatta. Maakerrokset fossiileineen ovat historiallisena todisteena vedenpaisumuksen koko maailmaa muokanneesta tuhosta. Vedenpaisumuksen seuraukseksi Luther selittää (Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7/1544) fossiilit ja maapinnan muutokset:

"Olenkin varma siitä, että on kysymys vedenpaisumuksen jäänteistä, kun siellä missä on nyt vuorikaivoksia, useasti löydetään kivettyneitä puita. Kallioissakin voidaan nähdä kalojen ja muiden eläinten jäännöksistä kuvia".

Luomakunta välittää olemassaolollaan ja toiminnallaan sen tarkailijalle luonnollisen tiedon Jumalasta, kaiken luojasta. Luonnonkirjan ilmoitus (luonnollinen ilmoitus) ei kerro maailman luomisesta, ihmisen lankeemuksesta, synnin seurauksista, Jumalan lupauksista, lunastuksesta, ei pyhityksestä eikä viimeisestä tuomiosta. Nämä asiat Jumala ilmoittaa meille sanassaan eli Raamatussa (erityinen ilmoitus), joka on syntynyt Pyhän Hengen vaikutuksesta: *"Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään*

Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä; sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.” (2 Piet 1:20-21)

Koska sekä luonnollinen ilmoitus (luomakunta) että erityinen ilmoitus (Raamatun sana) ovat lähtöisin Jumalasta, pitävät ne yhtä. Tämän todistavat sekä maailmanhistoriaan liittyvät tapahtumat että Jumalan antama sydämen usko: *”Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.”* (Hepr. 11:3)

Ennen vedenpaisumusta tapahtui suuri luopumus. Niin käy myös ennen maailmanloppua.

”Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsopuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, pettureita, väkivaltaisista, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta.” (2 Tim 3:1-5)

Viimeisen tuomion yhteydessä Jumala toteuttaa uuden, vanhurskaudelle omistetun pysyvän maailmankaikkeuden. *”Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä*

olen.” (Joh. 14:2-3) *”Sillä katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää ajatukseen astu”* (Jes. 65:179). *”Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata joissa vanhurskaus asuu”.* (2 Piet. 3:13) Kuka voi Raamatun ilmoituksen uskoa? *”Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.”* (1 Kor. 2:14)

Augustinus (354-430) tutki uskoon tulemistä sekä järkeä ja vapaata tahtoa koskevia kysymyksiä. Hänen kantansa alussa oli hyvin nykyaikainen = ihminen voi valita uskoon tulemisensa itse = antaa itsensä Jumalalle. Tutkittuaan kirjoituksia hän tuli eri tulokseen. Hän sanoo: *”Siinä kohdin minä menin harhaan, että luulin Jumalan armon olevan vain sitä, että Jumala totuuden saarnassa ilmoittaa tahdonsa, mutta että omaa tekoamme ja meidän oman voimamme varassa on saarnattuun evankeliumiin suostuminen.”*

Tunnustuskirjassa Yksimielisyyden ohjeessa (26) tiivistetään asia: *”Järkeä ja vapaa tahto kykenee ”jossakin määrin elämään ulkonaisesti kunniallista elämää”; mutta Pyhä Henki yksin vaikuttaa uudestisyntymän, sisällisesti toisen sydämen, mielen ja mielialan: Hän aukaisee ymmärryksen ja sydämen ymmärtämään Raamattua ja tarkkaamaan sanaa.”*, *”Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui”.* (Apt. 16:14) *”Hän vaikuttaa meissä sekä tahtomisen että tekemisen”.* (Fil. 2:13)

Profeetta Hesekiel (593 – 571 eKr.)

Tapahtumat olivat Jerusalemissa johtaneet profeetta Jeremian ennustusten mukaan temppelin ja kaupungin muurien hävitykseen v. 586 eKr. Tiedot tuhosta lopetti pakkosiirtolaisissa toiveet paluusta takaisin Jerusalemiin jatkamaan entisen kaltaista elämää. Profeetta Jesaja jo yli sata vuotta aikaisemmin oli paluusta ennustanut. Juudan kansa oli vajonnut syvälle syntien ja hirmutekojen tekemiseen ja Jumalansa kieltämiseen. Tempelin tuho oli kuitenkin saanut osan kansasta näkemään tekonsa ennustetut seuraukset ja tarvitsi nyt vahvistusta tulevaisuuteen. Jumala kutsui tehtävään pakolaisten joukosta Hesekielin.

Profeetta Hesekiel, joka toimi pappina Jerusalemissa, oli siirretty muiden mukana vuonna 597 eKr. pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan. Siellä ollessaan hän sai israelilaisia ja muita maita koskevia näkyjä, joista koostuu Hesekielin kirja. Se alkaa: “Kolmantenakymmenentenä vuotena, neljännessä kuussa, kuukauden viidentenä päivänä, kun minä olin pakkosiirtolaisten joukossa Kebar-joen varrella, aukeivat taivaat, ja minä näin Jumalan näkyjä.” (Hes.1:1) Mainittu Kebarjoki (Kabar) oli suuri kanava, jossa johdettiin vettä Eufratista ohi Nippurin. Näyssä Hesekiel kuvaa Jumalaa: ”Taivaanvahvuuden yläpuolella, joka oli niiden pään päällä, oli valtaistuimen muotoinen, näöltään kuin safirikiveä. Valtaistuimen muotoisella istui hahmo, ihmisen

näköinen, kohoten korkealle. Näin ikään kuin hehkuvaa malmia, tulen näköistä, jota ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan. Taas alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan, näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröi hohde. Kun kaari, joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään sitä ympäröivä hohde. Sellainen oli katsoa Herran kirkkauden hahmo. Kun sen näin, lankesin kasvoilleni. Kuulin äänen, kun joku puhui. Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nouse jaloillesi, puhun sinulle.” (Hes. 1:26-28 ja 2:1). Näyn sateenkaari on kuin viittaus Jumalan uskollisuuden lupaukseen Nooalle Vedenpaisumuksen jälkeen.

Profeetan vastuusta Jumala tähdentää mm.: ”Jos sanon jumalattomalle: sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et häntä varoita etkä puhu varoittaaksesi jumalattontaan hänen jumalattomasta tiestään, että pelastaisit hänen henkensä, niin jumalaton kuolee synnissään, mutta hänen verensä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalattontaan eikä hän käänny jumalattomuudestaan eikä jumalattomalta tieltään, niin hän kuolee synnissään, mutta sinä olet sielusi pelastanut” (Hes. 3:18-19)

Hesekiel joutui Jumalan ohjeen mukaan puuttumaan päivittäisiin elämän ilmiöihin koska kansan raptiotila ja tottuminen epäjumalien palveluun oli vahva ja mukavuuden tavoittelu jatkui entisenä. Näitä asioita käsitellään kirjan luvuissa 1 – 24.

Juudan kansa ei ollut ainoa, joka eli ja toimi Jumalan tahdon vastaisesti. Siksi Hesekielille annettiin tehtäväksi saarnata myös lähialueiden kansoille tulevasta rangais-
tuksista. Näitä asioita käsitellään luvuissa 25 – 33.

Hesekielin näyt ja saarnat aiheuttivat sen, että juutalaisten itse-
tunto omana Jumalan kansana alkoi palautua ja näin eristäytyminen muista kansoista säilytti juutalaiset yhtenäisenä joukkona.

Luvussa 37 Herra vei Hesekielin kuivia ihmisluita täynnä olevaan laaksoon: ”Niin hän sanoi minulle: ”Profetoi näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa Herran sana. Näin sanoo Herra, Herra näille luille: Katso, minä annan tulla teihin hengen, ja te tulette eläviksi.” (Hes. 37: 4,5) Jumalan ennusteessa pakkosiirtolaisuudessa olevat juutalaiset ja Israelin rippeet tulevat yhdistymään yhdeksi kansaksi.

Jumala lohduttaa kansaansa tulevaisuuden näyllä: ”Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan israelilaiset pois pakanoiden

keskuudesta, minne vain he ovat kulkeneet, kokoan heidät joka taholta ja tuon heidät maahansa. Teen heidät yhdeksi kansaksi siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas on oleva kuninkaana heillä kaikilla. Eivätkä he enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaantuneina kahdeksi valtakunnaksi. He eivät myöskään enää saastuta itseään epäjumalillaan, iljetyksillään eivätkä millään rikoksillaan, vaan pelastan heidät heidän kaikista asuinpaikoistaan, joissa he ovat syntii tehneet, ja puhdistan heidät. He ovat kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. Palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on oleva yksi paimen. Silloin he vaeltavat oikeuksieni mukaan ja noudattavat käskyjäni ja pitävät ne. He asuvat maassa, jonka annoin palvelijalleni Jaakobille ja jossa teidän isänne ovat asuneet. He, heidän lapsensa ja lastensa lapset asuvat siinä iankaikkisesti, ja palvelijani Daavid on oleva heidän ruhtinaansa iankaikkisesti” (Hes. 37: 21-25)

Kuin vahvistaakseen pakko-
siirtolaisten tulevaisuuden toiveita Jumala tuo kirjan lopussa profeetan kautta näkyjä temppelin uudelleenrakentamisesta ja paluusta Jerusalemiin.

Hesekielin aikana kuninkaan hovissa virkamiehenä toimi profeetta Daniel, joka jatkoi tehtävissään vielä kun Babylonin valtakunnan valtasi Persian kuningas Koores, jonka tehtäväksi Jumala antoi juutalaisten siirtolaisuuden lopettamisen ja palauttamisen jälleenrakentamaan Jerusalemin temppeli.

KP

Juutalaiset pojat kävivät kotikaupunkinsa synagoogassa koulua 5-vuotiaasta alkaen. Koulun ainoa oppikirja oli Vanha Testamentti. 12-vuotiaana poika oli valmis ottamaan itse vastuun omasta hengellisestä elämästään. Mooseksen lakien mukaan miehet ja pojat kävivät kolme kertaa vuodessa Jerusalemissa yhteisillä juhlilla, joita olivat pääsiäinen, elonkorjuu- ja lehtimajajuhla. Myös naiset saivat osallistua juhlille. Jeesus kasvoi Nasaretissa, Galileassa, mutta kuvan tapahtumapaikkana oli Jerusalemin temppeli, jonne perhe oli mennyt pääsiäisjuhlille. Tuohon aikaan pääsiäistä vietettiin sen muistoksi, kun Israelin kansa pääsi vapaaksi Egyptin orjuudesta. Kertomus Jeesuksesta 12 vuotiaana temppelissä on ainoa, joka Raamatussa kerrotaan Jeesuksen lapsuudesta ja nuoruudesta.

Jeesus kasvoi tavallisessa kodissa, mutta hänestä sanotaan: ”*Jeesus kasvoi, vahvistui hengessä ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällään.*” ”*Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää olla niissä, mitkä minun Isäni ovat?*” Nämä ovat ensimmäiset Jeesuksen sanat, jotka on meille kirjoitettu Raamattuun. Jo 12-vuotiaana Jeesus sanoo olevansa Jumalan poika.

Tehtävä - Etsi parit

Merkitse sarakkeen A numero
sarakkeeseen B oikean henkilön kohdalle

A		B (Mikä numero)	
1	Leijona	_____	Joona
2	Heinäsiirakat	_____	Matteus ja Sakkeus
3	Kukko	_____	Priskilla
4	Aasi	_____	Elia
5	Kaivo	_____	Daniel
6	Kultainen vasikka	_____	Sadrak
7	Tulinen pätsi	_____	Pilatus
8	Meripeto / kala	_____	Noomi
9	Tuliset vaunut	_____	Aaron
10	Nardusvoide	_____	Pietari
11	Miniä	_____	Maria
12	Teltta	_____	Johannes Kastaja
13	Kukkaro (Joh.13:29)	_____	Bileam
14	"Mikä on totuus" (Joh.18:38)	_____	Samarialainen nainen
15	Tulli	_____	Juudas

Vastaukset: kuvan n:o B-nimen kohtaan: 8,15,12,9,1,7,14,11,6,3,10,2,4,5,13

Syysjuhla Siitamassa viikolla 38

la-su 23.–24.9.2023, jolloin su 24.9. klo 11.00 HPE.

Uskonpuhdistusjuhla Pyhäinpäivänä la 4.11.2023

Lahden kirkolla alkaen klo 11.00 HPE:lla.

- Kysymys kaikille: Kirkkomme ensimmäisten seurakuntien perustamisesta tulee kuluneeksi lähitulevaisuudessa 100 vuotta. Mitkä asiat olivat valtion kirkossa silloin paremmin kuin nyt?
- Mistä syistä kirkkomme ensimmäiset seurakunnat kuitenkin perustettiin 100 vuotta sitten?

Lapsille videoita

Raamatun kertomuksista: luterilainen.com/videoita

Tervetuloa pyhäkouluun

- 27.8. PH Hausjärvi
- 23.9. (la) PA Siitama
- 22.10. IK HML kodissa
- 4.11. PH Lahti kirkolla
- 26.11. PA HML
- 10.12. MK ja PA Marttala TRE

Taivaskutsu

Alma Esteri Hautamäki syntyi Koskenpäällä (nyk. osa Jämsää) 2.8.1931 ja taivaskutsu tuli hänelle 20.7.2023 Kihniössä. Hän ehti lähes 92 vuoden ikään. Esteri oli ahkera ja toimelias maatalon emäntä, äiti ja isoäiti aina kolmanteen polveen hänestä. Esterin elämä oli kaikkiaan monipuolista. Oppia ja virkistystä hänen elämäänsä toi Marttayhdistyksen toiminta, jossa hän toimi sihteerinäkin. Hän oli aktiivinen myös pienviljelijäyhdistyksessä emäntäkerhoineen sekä Eläkeliiton ja sotaveteraanien toiminnassa.

"Älkää olko aralla mielin. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuntoa. Jos ei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille paikan? Vaikka menen valmistamaan teille paikan, tulen takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä Minä olen." (Joh. 14:1–3)

**Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin,
jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan**

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttaviksi pastoriin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastoriin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot: marko.kailasmaa@luterilainen.com Puhelin 050 342 7448.

Raamattu sanoo: *"Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloonsa toimeen."* (1 Tim. 3:1)

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, *luku-jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11.00. HPE 17.9., 8.10., 29.10., 12.11., HPE ja joulujuhla 10.12. klo 11.00 klo 11.00.

Tampere, *luku- tai videojumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11.00. HPE 3.9., 15.10., 19.11., HPE ja joulujuhla 3.12. klo 11.00 Tampereen Marttala.

Siitama, 33, Orivesi. Syysjuhla 23.-24.9. HPE 24.9. klo 11.00.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22, HPE 3.9., 15.10., 19.11. klo 15.00.

Kokkola, pääkirjaston kokoushuone 7, Isokatu 3, HPE 4.10. alustavasti klo 17.00.

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7, HPE 12.10. klo 13.00, 30.11. klo 17.00 ja 21.12. klo 13.00.

Pori, pääkirjaston seminaarihuone 1, Gallen-Kallelankatu 12, HPE 23.10. ja 4.12. klo 16.00.

Puumala, Härkösentie 3 B 12, HPE 7.9. ja 30.11. klo 12.00.

Turku, Hurtinkatu 12 C 13, HPE 28.9., 26.10., 23.11. ja 14.12. klo 13.00.

Tyrnävä, Keskikyläntie 7, 4.10. klo 20.30.

Vaasa, Vanhan Vaasan katu 8 A 7, HPE 23.10. ja 11.12. klo 10.30.

Muutoksista ja muiden paikkakuntien tilaisuuksista ilmoitamme verkkosivuilla www.luterilainen.com/osallistu samoin tilaisuuksista muilla paikkakunnilla. Pyritään lähettämään myös etälähetyksenä, osoite <https://meet.google.com/kke-inus-xdu>

Pastori Marko Kailasmaa
puhelin 050 342 7448
Peltokuja 8, 08700 Lohja.
marko.kailasmaa@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä
Saarenavainionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi

Sisällys:

Leipä, Martti Luther.....	162
Olkaa uskolliset, MK.....	163
Pyhä Henki yhdistää uskovat, MK.....	164
"Minä olen hyvä paimen" Luterilainen.com.....	169
Varmuus armontilasta, Martti Luther.....	170
Evankeliumi tuottaa hedelmää, MS.....	172
Syyspihlaja, MS.....	174
Psalmit- Zorn 1 ja 2, CM-Z.....	175
Koulutielle Jumalan siunauksen turvin, MK.....	178
Kesän 2023 leireistä, NP.....	180
Ora et labora, Vv.....	182
Virsi 472.....	183
Huoli nousevasta polvesta, MS.....	184
Vaikeat ajat,CM-Z.....	188
Yksimielisyys, CFWW.....	190
Raamatun ilmoitus vai evoluutio-oppi? KP.....	192
Profeetta Hesekiel, KP.....	194
Jeesuksen kouluopinnot, KP	196
Etsi parit –tehtävä, EV.....	197
Tapahtumatietoja.....	198
Toimintatietoja.....	199
Kansi: Koulutiellä, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumeroit seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilauhinta 2023: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus:päätoimittaja Marko Kailasmaa, marko.kailasmaa@luterilainen.com
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset:
marko.kailasmaa@luterilainen.com, puh.050 342 7448.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com